

Forumul internațional al compozitorilor

Organizat pentru prima dată în cadrul seriei Muzica Sec. XXI a Festivalului Internațional „George Enescu” ediția din 2017, *Forumul Internațional al Compozitorilor* și-a propus să reunească muzicieni de renume, compozitori de elită, invitați speciali din domenii conexe cu muzica, tineri compozitori precum și publicul larg interesat de actualitatea muzicală în spațiul cultural internațional. În jur de 30 de personalități importante ale gândirii muzicale actuale, din țară și din lume, și-au împărtășit crezul muzical și experiențele lor în cadrul a 6 evenimente majore (conferințe, mese rotunde, dezbateri) concentrate pe subiecte vizând limbajul muzical contemporan și interconectivitatea cu viața de zi cu zi a societății.

Serialul Forumului l-a avut în general ca moderator pe compozitorul Dan Dediu, remarcabilă personalitate a creației contemporane românești care se bucură de o semnificativă recunoaștere internațională. Colocviile întâlniri s-au desfășurat trei week-end-uri la rând și au fost găzduite cu prietenie de Universitatea Națională de Muzică din București în colaborare cu Artexim.

În cadrul unuia dintre interviurile acordate pe această temă Dan Dediu preciza: „*Forumului Internațional al Compozitorilor* este o idee care s-a coapt în timp și care, trebuie spus, într-un fel incipient, ca idee și voință, îi aparține directorului artistic al festivalului, Vladimir Jurowski, cel care

clasică, deși compozitorul are un loc bine determinat și recunoscut, în agora societății, la TV, în conferințe, nu-l prea regăsim. Forumul Internațional al Compozitorilor face într-un fel dreptate acestei bresle. Să nu uităm că Enescu nu a fost numai violonist și dirijor, ci și un compozitor de geniu. Enescu ar fi fost foarte fericit să știe că se organizează un astfel de Forum, în care compozitorii să se cunoască între ei și să fie cunoscuți și de public. Eu cred că utilitatea acestui forum constă în posibilitatea celor care iau parte la el în a cunoaște personalități de prim rang, de a-i vedea, auzi și simți cum vorbesc, ce idei au, de a se lăsa influențați de personalitatea lor și, de ce nu, de a lega unele prietenii, contacte, lucruri care sunt foarte importante în viața muzicală actuală. Noi nu ne-am gândit ce vom face după aceea, probabil că vom reuși să transcriem conferințele și să scoatem o carte, care să rămână generației viitoare. Dar eu cred că utilitatea acestei întâlniri constă tocmai în vivacitatea lor, miza pe cunoașterea unor oameni care stau ascunși, într-un fel. Compozitorii, spre deosebire de interpreți, nu se arată, li se cântă lucrările, ei stau frumos în umbră, dacă cineva vrea să-i întrebe ceva ei răspund, dar nu sunt în lumina reflectoarelor. Ceea ce fac ei ajunge în lumina reflectoarelor. Cu ce ne alegem? Internalizăm anumite moduri de gândire, anumite moduri de simțire, îi înțelegem mai bine și, în acest fel, mergem mai departe”, consideră Dan Dediu, care a ținut să mai adauge: „Muzica sec. XXI nu mai este ceea ce era muzica nouă după al doilea război mondial. Ea a asimilat, a internalizat avangarda, precum a internalizat și tradiția și încearcă să facă joncțiunea cu cultura pop. În muzica contemporaneității și a acestor oameni care sunt invitați la *Forumul Internațional al Compozitorilor* se regăsește

a strâns așa o pleiadă de compozitori importanți din lume și a vrut să-i aducă tocmai pentru a-i cunoaște, pentru a-i cânta și a intra în contact cu lumea românească. Pentru că și noi avem o falangă de compozitori extraordinar de profesionalizată, dar care nu este deloc cunoscută în străinătate. Ori, suntem cunoscuți, unii sau alții, dar fiecare ca individualitate și nu ca o școală componistică. E important ca și cei din afară să știe că noi existăm și pentru noi, cei de aici să putem să ne conectăm...”

Machetarea Forumului a cuprins două formate: Ars poetica - conferința unui compozitor pe teme referite propriilor lucrări; Masă rotundă - dezbateri pe tema „Echilibru și exces în compoziție” propusă de Dan Dediu, la care au fost invitate să participe în jur de patru, cinci compozitori, desigur alții pentru fiecare întâlnire.

„Ne-am obișnuit cu ideea că interpreții de muzică sunt port-stindardul muzicii, iar compozitorii rămân cumva într-un con de umbră. De exemplu, în muzica pop, ei nici nu mai sunt menționați, apare doar numele interpretului. În muzica

absolut totul. Din această cauză ea este o formă de artă care se poate asculta, se poate înțelege, de multe ori este foarte accesibilă, dar de multe ori te obligă să înțelegi ce-avrut să spună compozitorul și, am mai spus-o, este un exercițiu de libertate interioară. Trebuie să o spunem răspicat, compoziția, ca orice emanație a spiritului uman, este supusă unor anumite

mode, tendințe. Asta ar trebui apreciat aici: avem în cadrul Forumului compozitori foarte diferiți, foarte personali, originali, fiecare cu tendința sa, dar, în același timp, extrem de deschiși unul către celălalt, dispuși să facă o muzică a zilelor noastre pentru publicul zilelor noastre. Și, subliniez, muzica lor este foarte bună, întru totul ascultabilă. În lumea zilelor noastre, caracterizată în primul rând de o dinamică a conectivității mergând până la instantaneitate, compozitorul, asemenea unui sportiv, încearcă să alerge cât mai mult și cât mai bine. Trebuie să fim conștienți că fiecare compozitor de astăzi „se bate” cu tradiția. El trebuie să-și câștige locul. Și nu o face prin cantitatea muncii sale, ci prin calitatea ei. Și eu cred că, e o opinie personală, această valoare și-o câștigă odată cu găsirea autenticității, și această autenticitate vine din găsirea unei expresii proprii. Poți să scrii foarte mult și foarte bine, dar să nu ai aceeași expresie proprie, recognoscibilă, ori găsirea unei expresii noi e cel mai important lucru pentru un compozitor și lucrul ăsta îl simte orice public”

George BALINT